

Nogle medlemslande synes at mene, at udvidelsen bliver for dyr. Men hvad er det egentlig, vi taler om? Ja, i de næstfølgende år er det beløb i størrelsesordenen en tusindedel – en tusindedel – af den samlede produktion i EU. Ærlig talt, det er en ringe pris at betale for et samlet Europa. Strid om et sådant beløb må ikke stå i vejen for den historiske beslutning.

Der er også andre væsentlige udfordringer på vejen frem mod en aftale på topmødet i København. Lad mig fremhæve tre: Der er Cyperspørgsmålet. Der bliver fortsat forhandlet med de to parter i FN-regi. Jeg er optimist; jeg håber, at det bliver et samlet Cypern, vi optager til december.

Der er EU's forhold til Tyrkiet. Vi skal hilse den tyrkiske reformvilje velkommen, for det er klart, at det er i Europas interesse at styrke de vestligt orienterede kræfter i Tyrkiet.

Der er den irske folkeafstemning. Vi venter på en afgørelse den 19. oktober. Den irske folkeafstemning er vigtig, ikke kun for Irland, men for hele EU-samarbejdet og ikke mindst for udvidelsen. Så der er nok at tage fat på.

For et par uger siden skrev en østrigsk avis, at topmødet i København bliver et af de vanskeligste i EU's historie. Det er nok en realistisk vurdering. Men det får os ikke til at ryste på hånden. Vi er og bliver optimistiske. Udvidelsen er så vigtig en opgave, at den skal lykkes. Vi står over for den vigtigste politiske beslutning i vor generation. Jeg tror på, at ansvarlige europæiske ledere vil forstå at gribe den historiske mulighed for at skabe grundlag for et nyt, frit, stærkt og rigt Europa.

Samtidig arbejder vi målrettet på en udvidelse af NATO med op til syv nye lande fra Øst- og Centraleuropa. Med udvidelser af både EU og NATO tager vi et stort historisk skridt, og vi lukker endeligt et af de mest blodige kapitler i Europas historie.

Kl. 12.35

Danmark skal bidrage til at udvikle samarbejdet i EU også efter den 1. januar. Og det er i Danmarks interesse at føre en mere offensiv og udfarende politik, end det måske har været tilfældet i de senere år. Vi skal længere frem på banen. De erfaringer, vi får, og de kontakter, vi skaber under det danske formandskab, er et godt fundament for det videre arbejde. Det vil regeringen udnytte.

Vi vil sætte vort præg på det arbejde, der finder sted i konventet om EU's fremtid, og vi vil

tage aktivt del i den regeringskonference, som bliver indledt, når konventet er slut.

Regeringen går ind for et mere effektivt EU, et EU, som løser de problemer, vi er fælles om, men som ikke bruger ressourcer på de områder, der bedst løses nationalt eller lokalt. Vi ønsker en bedre beskrivelse af arbejdsdelingen mellem EU og medlemslandene.

Regeringen vil styrke de nationale parlamenters indflydelse i EU. Og EU skal være åben under demokratisk kontrol. Åbne døre og adgang til information skaber tryghed og folkelig forankring. Det er afgørende, at vi forbedrer den måde, EU fungerer på i det daglige arbejde. Vi skal sikre, at EU kan fungere med et langt større antal medlemslande.

Kampen mod international terrorisme vil fortsat være den væsentligste udfordring på den udenrigs- og sikkerhedspolitiske scene. Vi skal fastholde solidariteten og det internationale sammenhold. Det gælder i forhold til indsatsen i Afghanistan, og det gælder i forhold til indsatser andre steder.

Danmark har bidraget aktivt til kampen mod terrorisme. Vi kan være vor indsats bekendt. Vor anseelse og dermed indflydelse er styrket. Den linje skal vi fortsætte.

Kampen mod international terrorisme bliver også et centralt tema for det NATO-topmøde, der finder sted i Prag i november. Vi skal omstille alliancen til den nye tid, til truslerne fra den internationale terrorisme og faren for spredning af masseødelæggelsesvåben.

De nye trusler stiller nye krav. Vi må sikre øget fleksibilitet, og vi må styrke vor evne til hurtig udrykning. Og vi må forholde os til den fremtidige missiltrussel og behovet for missilforsvar. Det er den nye tids krav. Det må vi forholde os til med fæthed og realisme.

Vi skal tilpasse NATO til den nye tid og de nye trusler. Det handler om vor sikkerhed. Og det handler også om at fastholde det amerikanske engagement i Europa. Vi har alle en klar interesse i et stærkt og ubrydeligt transatlantisk bånd. USA og Europa er fortsat forenet af grundlæggende værdier og principper om demokrati, frihed, retssikkerhed, menneskerettigheder og det enkelte individs ret til at få det bedste ud af sine muligheder. Det må vi holde fast i. Vi har meningsforskelle. Men det, der forener, er langt stærkere end det, der skiller.

Europa og USA må trække på samme hammel i bestræbelserne på at forhindre, at tyranniske og uansvarlige regimer kommer til at råde